

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 2T/92/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010823
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:8723010823.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom Mgr. Lukášom Hvizdošom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. februára 2024 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B. XXX/XX, B., D. C., t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS C.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 15.05.2023 v čase okolo 19:55 hod. v obci Hranovnica pri potoku na konci slepej ulice nachádzajúcej sa v blízkosti ul. E., potom čo obžalovaného - ako zákazníka dovezol na predmetné miesto poškodený D. F. (vodič taxislužby) a potom čo poškodený vyzval obžalovaného, aby mu za prepravu zaplatil požadovanú sumu, obžalovaný zaplatiť odmietol a zároveň si pod vplyvom alkoholu vložil svoju pravú ruku do pravého vrečka svojej mikiny so slovami: "Nedám peniaze ja tebe, ale ty mne, lebo mám nožík!", počas ktorého verbálneho prejavu aj naznačoval pohybom ruky prítomnosť zbrane vo svojej mikine, v dôsledku čoho poškodený v obave o svoje život a zdravie z priehradky predných ľavých dverí pravou rukou vytiahol peňaženku, ľavou rukou si však zároveň otvoril dvere na vozidle a v momente, keď išiel z peňaženky vytiahnuť peniaze, z vozidla vyskočil a ostal stáť medzi otvorenými dverami a vozidlom, pričom obžalovaný taktiež z vozidla vystúpil a ostal stáť medzi otvorenými dverami (na strane spolujazdca) a vozidlom, následne si obžalovaný otvoril priehradku na palubnej doske na strane spolujazdca, pričom poškodený sa v rovnakej chvíli natiahol pre kľúče v zapaľovaní, čo si však obžalovaný všimol a snažil sa aj on svojou ľavou rukou kľúče vytiahnuť, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko poškodený mu v tom zabránil úderom po jeho ruke, v dôsledku čoho sa obžalovaný stiahol a ostal stáť mimo vozidla, čo poškodený využil, vzápätí do auta nasadol, naštartoval a z miesta rýchlo odišiel, čím k ujme na zdraví, resp. k spôsobeniu majetkovej škody u poškodeného D. F., trvale bytom G., H. I. J. XXX/XX, D. C., nedošlo,

t e d a

proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á:

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona, s ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/62/2023 zo dňa 11.09.2023, právoplatného dňa 11.09.2023, ktorým bol obžalovanému uložený trest povinnej práce vo výmere 120 (stodvadsať) hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal na tunajší súd dňa 09.10.2023 obžalobu pod č. 2 Pv 262/23/7706-66 zo dňa 09.10.2023 na obvineného A. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 15.05.2023 v čase okolo 19:55 hod. v obci Hranovnica pri potoku na konci slepej ulice nachádzajúcej sa v blízkosti ul. E., potom čo obvineného - ako zákazníka dovezol na predmetné miesto poškodený D. F. (vodič taxislužby) a potom čo poškodený vyzval obvineného, aby mu za prepravu zaplatil požadovanú sumu, obvinený zaplatiť odmietol a zároveň si pod vplyvom alkoholu vložil svoju pravú ruku do pravého vrečka svojej mikiny so slovami: "Nedám peniaze ja tebe, ale ty mne, lebo mám nôž!", počas ktorého verbálneho prejavu aj naznačoval pohybom ruky prítomnosť zbrane vo svojej mikine, v čoho dôsledku poškodený v obave o svoje život a zdravie z priehradky predných ľavých dverí pravou rukou vytiahol peňaženku, ľavou rukou si však zároveň otvoril dvere na vozidle a v momente, keď išiel z peňaženky vytiahnuť peniaze, z vozidla vyskočil a ostal stáť medzi otvorenými dverami a vozidlom, pričom obvinený taktiež z vozidla vystúpil a ostal stáť medzi otvorenými dverami (na strane spolujazdca) a vozidlom, následne si obvinený otvoril priehradku na palubnej doske na strane spolujazdca, pričom poškodený sa v rovnakej chvíli natiahol pre kľúče v zapalovaní, čo si však obvinený všimol a snažil sa aj on svojou ľavou rukou kľúče vytiahnuť, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko poškodený mu v tom zabránil úderom po jeho ruke, v čoho dôsledku sa obvinený stiahol a ostal stáť mimo vozidla, čo poškodený využil, vzápätí do auta nasadol, naštartoval a z miesta rýchlo odišiel, čím k ujme na zdraví, resp. k spôsobeniu majetkovej škody u poškodeného D. F., trvale bytom G., H. I. J. XXX/XX, D. C., nedošlo. K.

K..L.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., svedka poškodeného D. F., svedkyne M. B., svedkyne N. O., svedka P. N. Q., znalkyne C. Q. C., znalkyne N. O. B., prečítaním zápisnice o výsluchu svedkyne R. C. z prípravného konania, prečítaním znaleckých posudkov č. 22/2023 a č. 23/2023 znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia pre deti a dospelých C. Q. C., prečítaním znaleckého posudku č. 78/2023 znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria N. O. B., ako aj ďalej uvedenými listinnými dôkazmi, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Ku skutku uviedol, že on s týmto nesúhlasí, lebo on v ten deň slušne povedal taxikárovi v Poprade - poškodenému, či ho odvezie do Hranovnice. Poškodený mu povedal, že ho odvezie, že cesta bude stáť 12,- Eur. On mu povedal, že peniaze pri sebe nemá, že mu dá, keď príde domov. Poškodený chcel zálohu, že v minulosti mu traja cigáni už nezaplatili. On zobral svoju peňaženku s dokladmi a krabičku od náušnic a tie mu dal ako záruku. Poškodenému nepovedal, že tam má náušnice. Nebavili sa, či je krabička prázdna. Poškodený sa nepýtal, čo je v krabičke. Keď si nasadol, poškodený rozprával, že by nebral záruku, ale že traja cigáni mu to viackrát spravili, že mu nezaplatili za taxík. Keď zastavili

pri potoku, bolo to blízko osady, asi 30 metrov, poškodený hovoril, že do osady u nich nejde dnu, lebo cigáni mu už nezaplatili. Bolo to 30 alebo 40 metrov od domu. Volal na mamu, aby mu doniesla peniaze na taxík. Poškodený bol s ním v tom čase vonku. Boli pri potoku, zastavil asi 30 alebo 40 metrov od potoku. Všetci tamadiaľ chodia, lebo je to cesta do osady a je tam obchod. Z tej ulice je príchod do obce, je tam lávka. On sa nechal odvieť na miesto slepej ulice k potoku a nie do obce Hranovnica, lebo poškodený mu povedal sám, že nepôjde do osady, lebo mu niečo také už spravili, že mu už viackrát cigáni nezaplatili za taxík. Po príchode na miesto do Hranovnice sa rozprávali a vystúpili z auta. Bolo vidno. Záloha – krabička a peňaženka bola ešte v aute. On potom videl, že jeho mama neprichádza. Potom otvoril priehradku a dal si peňaženku a krabičku do vrecka. Vybral peňaženku, ale neutekal, ani sa neskrýval. Poškodený bol nervózný a hovoril: „Aj Ty mi to robíš.“. Poškodený ho chytil za mikinu. On neurobil úkon smerom k nemu, aby mu dal peniaze, nepýtal ho peniaze, ani ruku nemal vo vrecku. Keď videl, že mama neprichádza, išiel po peniaze ku švagrinej, ktorá býva blízko. Ukazoval poškodenému, kde ide po peniaze. Poškodený vedel, že kde ide po peniaze. Na to, že sa rozhodol ísť preč z miesta, reagoval poškodený tak, že mu povedal, či už aj on mu to robí, ako tí, čo mu nezaplatili. Švagrína mu dala drobné - dve 10 eurové bankovky, aby išiel zmeniť do obchodu. Potom, čo taxikár - poškodený z miesta odišiel, on nevolal dispečing taxi služby za účelom zaplatenia, ale asi 5 minút nato prišli policajti. On chcel zavolať a zaplatiť. Keď prišli policajti, bolo tam dosť ľudí, lebo je tam obchod. Bol pri obchode a prišli tri policajné autá. K nemu pristúpili štyria policajti a pýtali sa, kde má zbraň, začali ho prehľadávať, opreli ho o stenu. Pri prehliadke bola u neho nájdená suma 10,20 Eur, lebo pri stanici dal 10,- Eur družke. Predtým mal dve desiatky.

Obžalovaný pri výsluchu ďalej uviedol, že on žiadnu ruku vo vrecku nemal a nič od poškodeného nepýtal. Taxikárovi - poškodenému nepovedal, že on mu nedá peniaze, a že mu ich dá poškodený, nepýtal peniaze. Medzi ním a poškodeným nedošlo k nejakému fyzickému kontaktu. Alkoholické nápoje si dáva normálne. Keď má chuť, tak si dá. Nie je to dennodenne. Pije len pivo a dakedy si dá poldecí. Od pondelka do piatku chodí do práce. Pracoval v Čechách, teraz pracuje v lese. Pred spáchaním skutku vypil tri až štyri pivá a 1 liter vína, to mali traja. V čase pred spáchaním skutku prehral na automatoch 200,- Eur, boli to jeho peniaze. Za založenie náušnic dostal asi 213,- Eur, tak nejak. Tie peniaze prehral v herni. Jeho manželka nevedela, že dáva ako záloh jej náušnice. Na otázku, prečo si vybral zálohu bez toho, aby zaplatil za taxík obžalovaný odpovedal, že on nevedel, on neutekal, ešte neuhradil za taxík, ale si zobral, že je to jeho peňaženka.

Svedok poškodený D. F., vypočutý na hlavnom pojednávaní, zotrval na výpovedi z prípravného konania a ku skutku uviedol, že obžalovaného nabral na autobusovej stanici v Poprade s tým, že platbu pýtal vopred. Platba mu nebola zaplatená, tak namiesto toho požiadal o záloh. Do priehradky mu bola odovzdaná šperková škatuľka a peňaženka. V peňaženke bol asi len občiansky a do šperkovej škatuľky sa nepozrel. Pre neho bolo zálohom hocičo, čo má hodnotu. On chcel nejaké veci a obžalovaný nejaké veci ponúkol. On nepovedal, že to alebo to. Následne vyrazili do Hranovnice. Po ceste sa rozprávali. Myslí si, že o tom, že mu už predtým nezaplatili sa s obžalovaným nerozprával. V Hranovnici bol navigovaný na miesto do slepej uličky, kde kvázi čakali na peniaze. Pýtal sa obžalovaného, či idú do osady, ale obžalovaný povedal, že nejdú. Obžalovaný vystúpil z auta, akože kričal na niekoho v osade. Takéto divadielko hrali asi 5, 10 minút. Matku nespomínal ani neukazoval dom, kde chce ísť po peniaze. Potom obžalovaný nastúpil do auta. Začal si vyťahovať veci z priehradky. Ruku si dal do vrecka. Povedal, že mu peniaze nedá, ale on dá peniaze jemu a rukou naznačil, že vo vrecku niečo má. Keď mu obžalovaný oznámil, že má vo vrecku nožík, zmeravel, pocítil stres, následne začal pracovať na autopilota. On potom začal z priehradky vodičových dverí vyťahovať peňaženku a popritom už naťahoval ruku k dverám, ku kľúčke. Keď obžalovaný otváral priehradku, iba povedal, že si to zoberie. V priehradke boli aj peniaze, ale to obžalovaný nevedel. On potom pootvoril dvere a vyskočil z auta. Myslí, že aj obžalovaný vyskočil. Snažil sa natiahnuť po kľúče z vonku auta. Obžalovaný to videl a tiež sa išiel natiahnuť po kľúče, ktoré boli v zapaľovaní. Keď videl, že je celkom blízko, tak mu čapol po ruke. Načo sa stiahol, a keďže auto nejde naštartovať bez spojky, naskočil, naštartoval auto. Trošku sa hore-dole ponaháňali, akože obžalovaný išiel k nemu a on k obžalovanému. Následne, keď obžalovaný začal odchádzať po pravej strane potoka smerom do osady, do dediny, on začal z miesta odchádzať a volať policajtov. Keď volal policajtom, povedal im, že pán ho chcel prepadnúť, resp. že ho prepadol, nevie, ako presne povedal. Bol ešte vystresovaný. Do osady prišiel s policajtmí, ukázal na obžalovaného. Keď obžalovaného opoznal, ten kráčaľ k nemu a už mal v ruke peniaze, myslí, že videl 10-eurovú bankovku. On na obžalovaného nebol nahneváný, že mu nezaplatil, to sa stáva, ani sa nehnevá. Už predtým sa stalo, že ho oklamali alebo nezaplatili, ale to nebolo v Hranovnici. Keď doviezol niekedy ľudí do Hranovnice, tak išiel s nimi až do osady, keď bola noc. Cez deň ich odviezol na začiatok osady. Cez deň

je v osade ešte veľa ľudí vonku a rozbíjajú autá. Ale nemyslí len Hranovnicu, to je každá jedna osada. Keby mu obžalovaný povedal, aby išli do osady, doviezol by ho len na začiatok.

Súd postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku na návrh obhajoby, ktorá evidovala rozpor vo výpovediach poškodeného, prečítal časť výpovede svedka poškodeného z prípravného konania zo dňa 04.07.2023, kde svedok o. i. vypovedal, že obžalovaný neurobil žiaden taký úkon, ktorým by sa pokúšal zmocniť aj jeho peňaženky, ktorú mal pri sebe, nedostal sa k tomu. Svedok poškodený k rozporom vo výpovediach uviedol, že si nemyslí, že je tam rozdiel vo výpovediach, uviedol to rovnako. Keď obžalovaný naznačoval, že má niečo vo vrecku, násilne, fyzicky neurobil úkon, aby sa zmocnil jeho peňazí, ktoré mal v peňaženke alebo priehradke, iba hrozbami, trval na tom. Ako už uviedol, obžalovaný si zobral veci, dal si ich do vrecka a povedal mu, že má nožík, že chce peniaze. Myslí si, že je to dostatočný úkon na to, aby niekomu ublížil.

Obžalovaný k výpovedi svedka poškodeného uviedol, že on mu slušne povedal, že peniaze nemá, povedal mu to vopred. Pýtal si zálohu. Dal mu ju. Keď nasadl do taxíka, povedal, že viacerí ho oklamali. Sám povedal, že nejde do osady. On to slovo nepovedal, ani rukou mu nenaznačoval, že tam niečo má. Nepýtal od neho peniaze. To nie je pravda, čo poškodený hovorí.

Svedkyňa M. B., švagriná obžalovaného, vypočutá na hlavnom pojednávaní, zotrvala na výpovedi z prípravného konania a uviedla, že švagor prišiel za ňou pýtať si peniaze, 12,- Eur, že si ide zaplatiť taxikára. Dala mu dve desať eurovky, teda 20,- Eur. Povedala mu, nech si ide zmeniť do obchodu, že nemá drobné. Ako išiel do obchodu, prišli policajti a zobrali ho. Keď prišiel za ňou, nebolo na ňom vidieť, že má vypité. Ona nevidela, že by mal vypité. Bol normálny. Viac už nevie nič.

Svedkyňa N. O., vypočutá na hlavnom pojednávaní, zotrvala na výpovedi z prípravného konania a uviedla, že v ten deň, kedy sa to stalo, mali nočnú službu s kolegom Q.. Operačné stredisko ich vyslalo na preverenie oznámenia. Oznamovateľ sa nachádzal v Hranovnici pri kostole, čo z ich obvodného oddelenia je asi 1 minúta alebo 2 minúty autom, takže tam boli hneď. Uviedol, že viezol jedného Róma z Popradu do Hranovnice, a keď prišli na miesto, tak mu nechcel zaplatiť. Presne si nepamätá, čo rozprával. On rozprával tak, že to vyznelo, akoby mal pištoľ. Povedal, že mal ruku v mikine, nevidel to, ale mal z toho taký pocit. Bol z toho naozaj vydesený. Popísal miesto, kde sa to malo stať. Bolo na ul. E. a približne ako je ulička do osady. Na základe toho, čo im povedal, stotožnili oznamovateľa a išli hľadať človeka, ktorého im opísal. Keď sa presunuli do rómskej osady, oznamovateľ im povedal, že vidí páchatel'a, ktorého označil. Páchatel' neutekal ani sa neskrýval. Prechádzal, bol na ulici. Za páchatel'om išiel kolega, ona ostala v blízkosti oznamovateľa. Páchatel' spolupracoval s kolegom. Nejakých 100 metrov boli na opačnej strane ľudia. Kolega páchatel'a stotožnil, vykonal prvotné úkony. Prvotné úkony sú vo všeobecnosti osloviť osobu, stotožniť a zistiť, či je to on. Kolega ho následne zaistil. Potom páchatel'a eskortovali na obvodné oddelenie. K budove prišli nejakí Rómovia, myslí, že to bola rodina. K nemu nikoho nepustili. Nemá vedomosť, aby obžalovaný po jeho zadržení, keď bol na obvodnom oddelení, odovzdával nejaké veci alebo peniaze niekomu z rodinných príslušníkov. Robili mu prehliadku a nemal pri sebe peniaze. Prehliadku mu robil kolega, takže vie, že na oddelení. Ale či na mieste, to si nepamätá. Spisuje sa záznam, čo má osoba pri sebe, takže peniaze nemal.

Súd postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku na návrh obhajcu prečítal časť výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 25.07.2023, kde svedkyňa o. i. vypovedala, že vodič taxíka im s kolegom uviedol, že viezol rómskeho občana z Popradu do obce Hranovnica a vysadil ho pri osade, kde zákazník povedal, že s taxikárom celú cestu spoločne komunikovali a následne, keď taxikár zastavil svoje vozidlo, zákazník Róm uviedol, že on peniaze nedá, ale peniaze má dať taxikár. Zákazník Róm mal mať ruku vo svojej bunde alebo mikine, presne nevie a vyzeralo to, akoby tam naozaj niečo mal, a taxikár sa bál, že tam má zbraň a ublíži mu. Taxikár ďalej uviedol, že naznačil Rómovi, že ide vybrať peniaze s úmyslom, aby mohol vystúpiť z vozidla, kde následne Róm utiekol do osady a taxikár odišiel z miesta a zavolať políciu. Svedkyňa k rozporom vo výpovediach uviedla, že trvá na výpovedi z prípravného konania. Ona si to presne už nepamätá vzhľadom na odstup času.

Svedok P. N. Q., vypočutý na hlavnom pojednávaní, zotrval na výpovedi z prípravného konania a uviedol, že mali prijaté volanie na 158, boli vyslaní na preverenie oznámenia. Čas ani dátum si už nepamätá. Oznamovateľ, ktorý bol vodič, oznámil, že zákazník alebo pasažier taxi služby, sa mu nejakým spôsobom snažil ukradnúť peniaze, chcel od neho vymámiť peniaze alebo olúpiť pod hrozbou použitia zbrane. Spomína si na jednu jeho vetu, že aby mu dal peniaze on, lebo použije nôž. Presnejšie si spomína, že povedal, že „nezaplatím ja Tebe, ale zaplatíš Ty mne“. Naznačoval rukou, pokiaľ si dobre pamätá, smerom do bundy, že pod bundou mal mať ukrytý nôž, a že ho vytiahne. Potom ušiel niekde smerom

do osady. Poškodeného zobrali do auta. Po nastúpení do vozidla bol na začiatku vystrašený, pôsobil na neho, že bol vyľakany. Mal strach, akoby sa bál o život. Pôsobil, že fakt sa bál, že bude použitá zbraň voči nemu. Poškodený páchatela opoznal pri miestnych potravinách. Poškodenému potom odľahlo, že páchatel bol chytený. Možno aj v tom zmysle, že mu mala byť spôsobená majetková škoda bol spokojný, že bol páchatel chytený, že by mu boli vrátené peniaze. Bol proste rád, že ho našli. Páchatela stotožnili a zaistili. Keď si dobre pamätá, tak tvrdil, že nič nespravil, že nevie, že by niečo spravil. Nepamätá si, či povedal, že za taxík zaplatil. Spolupracoval, na výzvy reagoval. Oznámili mu, prečo ho predvádzajú na obvodné oddelenie. Bol predvedený na útvar obvodného oddelenia v Hranovnici, kde vykonali ďalšie úkony. Pamätá si, že oznamovateľ oznámil, že by mal mať zbraň, v tom zmysle nejak. Nepamätá si, či to bolo na 158 alebo im to povedal, ale uviedol, že rukou mal naznačovať, že vyberie nôž spod oblečenia a hovoril, že ho použije, ak mu nedá peniaze alebo že je toho schopný, nejak v tom zmysle. Viditeľnosť na mieste činu bola dobrá. Nespomína si, či páchatel mal v rukách nejaké peniaze, ani či poškodený vyšiel von z vozidla. Myslí si, že na políciu potom prišli nejakí príbuzní. Nespomína si, či zo strany obžalovaného boli alebo neboli rodinným príslušníkom alebo niektorému z nich odovzdané niektoré veci, osobitne peniaze. Nespomína si, či mu osobnú prehliadku robil, keď mu oznámil, že ho zadržáva alebo až keď ho priviedli na políciu, a či mal pri sebe nejakú finančnú hotovosť. Niektoré veci boli zobraté, ale už si nepamätá presný obsah.

Súd postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 28.07.2023, kde svedok o. i. vypovedal, že ho vyzval, aby mu preukázal totožnosť a opýtal sa ho, či zaplatil taxikárovi, kde on mu uviedol, že nezaplatil. Ďalej sa opýtal, či sa vyhráždal taxikárovi so zbraňou, na čo uviedol, že si to nepamätá. Svedok k rozporom vo výpovediach uviedol, že trvá na výpovedi z prípravného konania, vzhľadom na uplynutie času, si už presné slová nepamätá.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že nemal ruku vo vrecku. Peniaze nepýtal. Slušne mu povedal, že nemá peniaze. On to vedel. Žiadnu ruku, žiadnu zbraň nemal. Keď si pýtal zálohu, tak mu ju dal.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá C. Q. C., znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, zotrvala na záveroch znaleckých posudkov č. 22/2023 a č. 23/2023 vypracovaných v prípravnom konaní.

V znaleckom posudku č. 22/2023, ktorý bol vypracovaný za účelom posúdenia obžalovaného dospela k záverom, že ide v podstate o podpriemerne intelektovo vybavenú osobnosť, celkovo simplexnej osobnosti s jednoduchším spôsobom myslenia a rozhodovania sa, v popredí s povrchnosťou a zhoršeným prispôbením sa. Je afektívne labilný, emočne plochý, neempatický. Afektívna labilita je prvé kritérium pre pohotovostnú agresívnu reakciu. V popredí je egocentrizmus, účelovosť a chýba nejaká empatia alebo nejaká úzkostnosť, ktorá je v podstate regulátor správania. Pamäťové schopnosti sú znížené, výrazného podpriemeru až subnormy, ale rozsah schopnosti zapamätať si je dostačujúci k tomu, aby bol schopný, ak chce, interpretovať udalosti, ktoré prežije pomerne spoľahlivo. Celková mentálna kapacita je k tomu dostačujúca. U obžalovaného nejde o fabulačné a konfabulačné tendencie. Ak výpoveď nie je vierohodná, tak je to preto, že účelovo klamal. To platí aj v tomto prípade. Bolo veľa otázok zameraných v podstate nepriamo na to, či sa o tú výpoveď dá odoprieť alebo nie, čo ale vzhľadom k tomu, že ide o obžalovaného, je z psychologického hľadiska pomerne nezmyselné hodnotiť, pretože je to jeho právo, aby klamal ako chce. Popisované konanie s jeho argumentáciou nemá akoby logickú výstavbu. Správanie, ktoré popisuje, nie je akoby logické a zmysluplné z psychologického hľadiska, pričom jeho mentálna kapacita je dostatočná k tomu, aby sa správal, pokiaľ chce, primerane a logike zodpovedajúcej. Zásadne nebola preukázaná masívne tendencia k agresivite, ale je to emočne plochá osoba. Je to afektívne labilná osoba s deficitom empatie a súcitu, čo môže samozrejme po požití alkoholu a pri pocite subjektívnej záťaže, provokovať pohotovosť k agresívnemu konaniu. Napriek tomu, že obžalovaný to negoval, dá sa dedukovať, že bol v subjektívnej tiesni, nakoľko uložil veci v záložni, lebo nutne potreboval v domácnosti peniaze. Nakoniec tie peniaze celé prehral, čo logicky muselo vyvolať stres a tieseň z frustrácie. Vzhľadom k tomu, že nie je retardovaný, je to podpriemerne intelektovo vybavený človek, je schopný logickej výstavby rozprávania, tak to, čo rozprával, nemá logickú výstavbu. Podpriemerný intelekt je dostačujúci k tomu, aby sa všeobecne mohla osobnosť pokladať za vierohodnú. Ale intelekt je len jedno z kritérií z vierohodnosti. K rozsahu požívania alkoholu sa nevie vyjadriť, lebo tú otázku ani nemala. Samozrejme, že požitie alkoholu u každého uvoľňuje kontrolné a regulačné mechanizmy správania. Vo všeobecnosti, čím je simplexnejšia osobnosť, čím je afektívne labilnejšia osobnosť, čím je taká povrchnejšia osobnosť v zmyslení, posudzovaní, tým je to obmedzenie po väčšinou výraznejšie. V stave opitosti u obžalovaného agresivita stúpa. V podstate celá tá osobnosť

aj so všetkým - od spôsobu života, od spôsobu myslenia, uvažovania, fungovania, nevylučuje tento trestný čin.

V znaleckom posudku č. 23/2023, ktorý bol vypracovaný za účelom posúdenia svedka poškodeného dospela k záverom, že ide o nadpriemerne intelektovo vybavenú osobu, menej sociálne aj pracovne adjustovanú, bez aspirácií, s veľmi laxným, povrchným prístupom k životu. Ide o extrovertnú osobu schopnú bežných sociálnych interakcií, väzieb, ale tiež so slabšie modulovanou asertivitou, s pohotovosťou k impulzívnemu reagovaniu, až takou možno prekvapivou agresivitou. Významná bola ľahká manifestácia pocitov krivdy a nespravodlivosti až so senzitívnou vzťahovačnosťou. V podstate často mu niekto ublížil, ukrivdil. Osoba poškodeného nie je úplne harmonická a nejaká úplne vierohodná osobnosť. Je to vo viacerých aspektoch problematická osoba. Mohol si to aj vymyslieť, má na to dostatočnú mentálnu kapacitu, aby si vymyslel účelovo čokoľvek, čo potrebuje. Ale z psychologického hľadiska nebola zrejماً motivácia eventuálneho vymýšľania alebo ju teda neodhalila. Sklony k paranoji nezistila. Je vzťahovačný, je precitlivý na svoju osobu. Ľahko sa uňho vyvolá taký ten pocit krivdy, nepravosti, a vtedy sa dá predpokladať, že môže reagovať impulzívne, agresívne. Pokiaľ sa skutok stal, tak áno, mal nárok byť nahnevaný. Ak sme nahnevaní, tak v podstate tú istú situáciu budeme popisovať v niečom trochu ináč. Možno tendenčnejšie, ako keď nahnevaní nie sme. Pokiaľ sa skutok stal, tak mal nárok byť nahnevaný. Lži skóre bolo u poškodeného nízke. To znamená, že mal tendenciu sa prezentovať otvorene, sebakriticky, ale chcela by zdôrazniť, lebo veľakrát sa na tom lži skóre stavia ako celá vierohodnosť, nevierohodnosť, to tak úplne nie je. Nemá tendenciu sa nejak vylepšovať, vykrášľovať. V tom sú práve tie rozdiely, lebo poškodený sa tam prezentuje ako pomerne otvorený, sebakritický a obžalovaný má lži skóre vysoké, v podstate absolútne vysoké – 96 percentné. To znamená, že mal tendenciu sa prezentovať sa sociálne žiaduco, nekriticky. Čo zároveň ukazuje, že on si je vedomý a plne ovláda, čo je eticky a morálne primerané a neprimerané správanie. Že to vie, ako to je. U poškodeného nezistila tendenciu k pseudológii alebo ku konfabulácii.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá N. O. B., znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, zotrvala na záveroch znaleckého posudku č. 78/2023 vypracovaného v prípravnom konaní. V znaleckom posudku, ktorý bol vypracovaný za účelom posúdenia obžalovaného, konštatovala závislosť od alkoholu v II. vývojovom štádiu podľa Jellineka s postupným rozpíjaním od 17. roku života. Závislosť na iných návykových látkach nezistila. Obžalovaný užíva alkohol podľa jeho udania takmer denne - po práci ide s chlapmi na pivo, väčšie množstvá aj s destilátmi konzumuje pri oslavách. Požívanie alkoholu je u neho samostatne a aj v spoločnosti rovnako zameraných osôb. Motívom užívania alkoholu je navodenie euforických pocitov po malých množstvách a craving, to znamená zvýšená chuť, baženie po alkohole. Pod vplyvom alkoholu u neho dochádza k oslabeniu racionálnej kontroly impulzov. Môžu sa u neho prejavovať agresívne prejavy. Z psychiatrického hľadiska netrpí duševnou chorobou. Vzhľadom na druhý stupeň závislosti, bázu jeho osobnosti a nekritičnosť ku konzumu alkoholu, nepredpokladá žiaduci efekt po nariadení ochranných opatrení v zmysle protialkoholickej liečby. Jeho psychický stav počas znaleckého vyšetrenia nevykazoval príznaky žiadnej duševnej choroby, ktoré neboli preukázané ani v čase spáchania skutku. V čase skutku, podľa dychovej skúšky, bolo obžalovanému namerané 2 promile alkoholu, čo možno brať za stredne ťažkú opilosť. Dochádzal sám chodiť, dokázať artikulovať, vedel, kde býva, vedel sa orientovať. Bol schopný fyzickej aktivity bez pomoci. Bežný človek má možnosť vidieť, že ten človek je opitý, tento stav opitosti je zrejماً bežnému laickému pozorovateľovi. Jeho rozpoznávacie schopnosti pri tomto stupni opilosti boli zachované. Ovládacie boli znížené, ale výrazne nepodstatne, čiže dokázal rozpoznať aj ovládať svoje konanie. Obžalovaný trpí zmiešanou poruchou osobnosti s disocíálnymi a impulzívnymi rysmi. To znamená, že je emočne labilnejší, zvýšene dráždivý, jeho prejavy môžu byť impulzívne. Disocíálne rysy znamenajú, že je schopný protispoločenského konania, aj keď si je plne vedomý svojho konania a sú mu jasné morálne aj etické princípy.

Súd prečítal znalecký posudok č. 78/2023, vypracovaný znalkyňou N. O. B., zo záverov ktorého vyplýva, že u obžalovaného bola zistená aktívna závislosť od alkoholu v II. vývinovom štádiu podľa Jelínka. Alkohol u neho ovplyvňuje jeho správanie, pôsobí ako facilitujúci faktor a v ebriete u neho dochádza k maladaptívnym prejavom. Vplyvom alkoholu u neho dochádza k oslabeniu racionálnej kontroly impulzov, v triezvom stave ešte dokáže tmiť otvorené agresívne prejavy. Pod vplyvom alkoholu u neho dochádza k výraznému odbrzdzeniu afektivity, môže sa ešte vystupňovať jeho nekompromisnosť, pocit nadradenosti a prejaviť sa aj otvorená, fyzická agresivita. Netrpí žiadnou duševnou chorobou. Pobyť na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Vzhľadom na nekritičnosť, abenciu náhľadu k závislosti, bázu jeho osobnosti, nepredpokladá sa žiaduci efekt po nariadení ochranných opatrení, preto ich nenavrhuje.

Súd prečítal znalecký posudok č. 22/2023, vypracovaný znalkyňou C. Q. C., zo záverov ktorého o. i. vyplýva, že úroveň a kvalita percepčno kognitívnych schopností u obžalovaného je dostačujúca k tomu, aby bol schopný chápať potrebu a zmysel právnych úkonov. Je schopný správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité skutočnosti, nie je zvýraznená tendencia k pseudológii alebo ku konfabulácii. Je prítomná tendencia k nekriticke a prezentácii samého seba účelovo, sociálne priaznivo. Prejavuje sa to v dotazníkoch, kde je zvýšené LŽI skóre, jednak v popise minulých trestných činov, ktoré taktiež bagatelizuje, resp. opisuje účelovo a nekriticky, a to aj v podstatných detailoch. Je schopný účelovo klamať, pokiaľ sa tak rozhodne, má k tomu dostačujúcu mentálnu kapacitu. Jeho výpoveď sa nejaví ako ovplyvnená inými osobami, čiastočne môže byť ovplyvnená tým, že mal požitý alkohol v čase páchania skutku, ak sa stal. V opise vlastného zámeru zaplatiť a taxikára neoklamať, je oslabená logická výstavba tvrdení - napr. konštatuje, že išiel ku švagrinej si požičať peniaze a nemal v pláne taxikára okradnúť, napriek tomu nevie zdôvodniť, prečo si zobral svoju peňaženku, ktorá slúžila ako zábezpeka, ešte predtým ako zaplatil. Nie je schopný odpovedať, prečo ako zábezpeku odovzdal prázdnu krabičku, resp. odpovedal alibisticky, že taxikár sa nepýtal, či sú náušnice v krabičke. Celý rad nelogických reakcií a popisov, vrátane komunikačnej štylizácie, suspektuje zníženu špecifickú vierohodnosť obžalovaného. Účelom je vyvinúť sa z obvinenia, ide o vedomú, účelovú lož s motívom ochrániť samého seba, čo je v postavení obžalovaného obligátne. Vychádzajúc z úrovne jeho intelektových a pamäťových schopností, mohol vnímať skutočnosti, uchovať si ich a správne reprodukovať, pokiaľ by chcel. Neguje nadmerné požívanie alkoholu, avšak podľa spôsobu života sa dá predikovať, že ide o pijana. Konanie a správanie sa javí ako prevažne účelové, egocentrické, bez ohľadu na pocity druhých pri napĺňaní vlastných potrieb, s deficitom empatie, tiesne, či úzkosti. Javí sa ako málo otvorený, nekritický, účelovo bagatelizujúci nežiadúce prejavy vo svojom správaní, bagatelizujúci aj minulé kriminálne činy. Prezentuje sa vo všeobecnosti nadmerne sociálne žiaduco. Má sklon vyvíňovať sa a používať, ak je to nevyhnutné, aj účelovú lož.

Súd prečítal znalecký posudok č. 23/2023, vypracovaný znalkyňou C. Q. C., z ktorého o. i. vyplýva, že úroveň a kvalita percepčno kognitívnych schopností u poškodeného je dostačujúca k tomu, aby bol schopný chápať potrebu a zmysel právnych úkonov. Je schopný správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité skutočnosti, nie je zvýraznená tendencia k pseudológii alebo ku konfabulácii. Javí sa ako otvorený, sebakritický, čo sa prejavuje až nadmerným sebaotvorením sa bez prirodzených zábran. Je schopný ako väčšina bežnej populácie účelovo klamať, pokiaľ sa tak rozhodne. Jeho výpoveď ohľadne inkriminovanej udalosti sa nejaví ako ovplyvnená inými osobami, čiastočne môže byť ovplyvnená tým, že mal nárok byť nahnevaný a v afekte, keďže mu obžalovaný nezaplatil, podviedol ho a ohrozoval ho, pokiaľ sa skutok stal. Poškodený interpretuje skutočnosti vo výpovedi v zhode s psychologickou exploraáciou, s bežnou, primeranou detailizáciou, čo by nasvedčovalo tomu, že reálne popisované udalosti prežil. Motivácia prípadného nepravdivého opisu situácie sa javí ako nejasná, sporná, vrátane toho, že by išlo o krivú výpoveď, čoho si je pri jeho mentálnej úrovni vedomý. Vychádzajúc z úrovne jeho intelektových a pamäťových schopností, mohol vnímať skutočnosti, uchovať si ich a správne reprodukovať, pokiaľ chcel. Pokiaľ sa skutok stal, poškodený nemal zábrany ho presne reprodukovať. Intelektová výkonnosť sa javí ako poteciálne nadpriemerná, je však málo iniciatívny. Je u neho zvýšená tendencia k podozrievavosti, ľahkej manifestácie pocitov krivdy a nespravodlivosti. Hodnotí sa ako sebavedomý, dobre naladený, dá sa konštatovať pozitívny vzťah k sebe, až samolúboosť. U poškodeného bolo zistené podpriemerné LŽI skóre, čo poukazuje na tendenciu prezentovať sa otvorene, až akoby bez prirodzených sociálnych zábran, kriticky.

Súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne R. C., družky obžalovaného, z prípravného konania, kedy uviedla, že dňa 15.05.2023 v čase okolo 20.00 hod. prišli policajti pre jej druha. Potom ako sa to dozvedela, išla so svokrou na políciu v Hranovnici. Policajti im nič nepovedali, čakali vonku až do 01.30 hod. dňa 16.05.2023. Potom si pýtala od druha 10,- Eur na stravu a 10,- Eur si nechal pri sebe. Potom ho previezli do CPZ do Popradu. Druh jej neuviedol dôvod, načo tam ide.

Zo zápisnice o trestnom oznámení podanom dňa 15.05.2023 oznamovateľom D. F. vyplýva, že oznamovateľ v tomto uviedol, že dňa 15.05.2023 bol v službe. Pracuje ako vodič taxi služby. V čase okolo 19.30 hod. sa nachádzal so služobným vozidlom na parkovacom mieste vyhradenom pre vozidlá taxi služby na autobusovej stanici v meste Poprad. V tom čase prišiel k vozidlu neznámy muž rómskeho pôvodu, ktorý javil známky požitia alkoholu. Opýtal sa, či ho odvezie do Hranovnice. Povedal mu, že ho odvezie, pričom cena je 12,- Eur. Muž povedal, že súhlasí a sadol si do vozidla na miesto spolujazdca. On

mu povedal, že si žiada zaplatiť ihneď, dopredu pred odvozom. Muž povedal, že zaplatí až v Hranovnici, keďže nemá pri sebe peniaze. On súhlasil, ale len pod podmienkou, že mu dá niečo, čo má pri sebe, do zálohy. Zákazník vybral z nohavíc peňaženku a ukázal mu, aby sa pozrel, že je prázdna. Potom povedal, že mu ju dá do zálohy aj so škatuľkou, v ktorej má šperky v hodnote 200,- Eur. S návrhom súhlasil, pričom nekontroloval škatuľku a povedal mu, nech peňaženku a škatuľku vloží do priehradky, resp. do ukladacieho priestoru vo vozidle pred sedadlom spolujazdca, ktoré mal pred sebou, čo aj urobil. Cestou sa rozprávali o bežných veciach, koľko ako taxikár zarobí. On sa zákazníka pýtal, či bol hrať automaty, či sa nebude žena hnevať, na čo mu zákazník uviedol, že áno. Keď vstúpili do obce Hranovnica, opýtal sa ho, kde má zastaviť. On uviedol, že má ísť po hlavnej v smere na Vernár a zastaviť pri odbočke na slepú ulicu, ktorá vedie k potoku. Zastavili pri odbočke, vypol chod motora, kľúče nechal v zapaľovaní. Zákazník vystúpil, stál vo dverách a zapískal smerom do osady a tváril sa, že tam niekto je a niekoho chce zavolať. Opýtal sa ho, že na koho píska a povedal, že na kamaráta, aby mu doniesol peniaze. Chvíľu stál vonku medzi otvorenými dverami, tváril sa, že na niekoho čaká a opýtal sa, či si môže sadnúť späť do auta. Povedal mu, že môže. Sadol si na miesto spolujazdca, zavrel dvere, vybral si svoje veci z priehradky, ktoré tam dal pred jazdou, pozrel sa na neho, pravú ruku dal do pravého vrecka na mikine a povedal: „Nedám peniaze ja tebe, ale ty mne, lebo mám zbraň.“ Povedal to vážnym a nahnevaným tónom, z ktorého cítil, že je naozaj schopný všetkého. Počas toho ako to hovoril, naznačoval rukou vo svojej mikine, že tam má zbraň a vytváral dojem, že je schopný ju vybrať a použiť. Dostal strach a obavu, že skutočne má zbraň vo vrecku. Vyzeral fyzicky zdatný a schopný ho pri súboji aj premôcť. Myslel si, že tam asi bude mať nôž a z dôvodnej obavy o svoj život a z toho, že voči nemu použije zbraň, vytiahol svoju peňaženku ľavou rukou z priehradky predných dverí vozidla, pričom počas toho ako ju vyťahoval, nenápadne pootvoril dvere. Napadlo ho, že skúsi ujsť, peňaženku vložil do dverí a vyskočil z vozidla. Zákazník vystúpil tiež, opäť sa natiahol k priehradke, kde mal predtým veci, otvoril ju a chcel odíť ešte niečo vziať. On sa natiahol pravou rukou ku kľúčom v zapaľovaní s tým, že naštartuje vozidlo, pritom keď to zákazník zbadal, chcel kľúče vytiahnuť jeho ľavou rukou a on mu po nej jeho pravou rukou udrel. Zákazník sa následne stiahol z vozidla, on naskočil do vozidla za volant, rýchlo naštartoval. Keď zaradil spiatočku, auto sa pohlo, zákazník sa zľakol a odišiel rýchlejšim krokom, nie behom do uličky smerom k osade. On rýchlo z miesta odišiel, zastavil pri kostole a zavolał policajtov. Prišla hliadka, ktorej poskytol popis osoby, povedal im, čo sa stalo, že podozrivý zákazník ušiel do osady. Následne šiel spoločne s hliadkou nájsť toho zákazníka, pričom v rómskej osade ho spoznal a ukázal hliadke. Vo všeobecnosti platbu od zákazníka vyžaduje vždy pred jazdou, ale je to aj na pociť, ako odhadne serióznosť zákazníka. Potom, čo bol ochotný dať veci do zálohy, tak vzbudil dôveru. Na prvý pohľad nevzbudzoval nijakú obavu a okrem toho, že bol opitý nejavil sa podozrivo, necítil v ňom potenciál, že by bol schopný ujsť bez zaplatenia alebo mu niečo urobiť.

Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivého A. B. zo dňa 16.05.2023 o. i. vyplýva, že podľa § 99 ods. 4 Trestného poriadku s poukazom na § 102 ods. 4 trestného poriadku bola vykonaná osobná prehliadka, ktorú vykonal C.. N. Q.. Pri prehliadke bola u podozrivého o. i. nájdená aj finančná hotovosť vo výške 10,20 Eur.

Zo zápisu o dychovej skúške vyplýva nameraná hodnota alkoholu v dychu obžalovaného A. B. 1,02 mg/l vydychovaného vzduchu dňa 15.05.2023 v čase o 21.01 hod.

Z prepisu hovoru na linku 158 vyplýva, že na linke 158 bol dňa 15.05.2023 v čase o 19.55 hod. prijatý hovor volajúceho D. F.. Volajúci uviedol, že je taxikár, išiel odvieť cigána do dediny a ten ho chcel okradnúť. Nemá jeho informácie, nevie, či s tým majú, čo robiť. Nachádza sa v Hranovnici pri Poprade. Ten cigán ho zobral do uličky, ale môže sa postaviť ku kostolu. Za cestu mu nezaplatil, on už čakal, že to nevyplatí, ale nevedel, že ešte bude chcieť jeho obrat. Povedal mu, že má zbraň, dal ruku do vrecka, že on peniaze nedá, že mu má dať on. Vystúpil z auta, tak nakoniec zistil, že nemá zbraň, lebo keby ju mal, už to na neho vytiahne a to už je on v ťahu. Trošku ho ponaháňal s autom a utiekol do osady.

Zo správy obce B., vypracovanej na obžalovaného, vyplýva, že obžalovaný žije s družkou a štyrmi školopovinnými deťmi v jednej izbe, je nezamestnaný, neevidovaný a vykonáva brigády zamerané na lesné práce. Je normálnej povahy, komunikatívny. Alkoholické nápoje požíva príležitostne, jeho správanie nebolo a ani nie je prejednávané komisiou verejného poriadku.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS C. zo dňa 27.09.2023 vyplýva, že obžalovaný sa nachádza vo výkone väzby od 18.05.2023. Počas výkonu väzby sa k príslušníkom a zamestnancom správa na požadovanej úrovni. Dňa 23.06.2023 bol zaradený do oddielu so zmierneným režimom. Doposiaľ disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Voľný čas trávi rozhovormi so spolubývajúcimi, pozeraním televízneho vysielania,

hraním spoločenských hier a účasťou na vzdelávacích, záujmových a športových aktivitách. Kontakt s vonkajším svetom udržiava formou korešpondencie, návštev a telefonátmi.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný bol štyrikrát priestupkovo riešený, z toho v dvoch prípadoch, v dňoch 18.01.2017 a 18.12.2018, pre priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorých sa dopustil ako chodec. Okrem toho sa dňa 22.04.2020 dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 30,- Eur a dňa 23.10.2022 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, kedy sa dopustil krádeže haluziny, za čo mu bola v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 30,- Eur.

Z aktuálneho odpisu z registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol sedemkrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť. Ostatným záznamom je odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/62/2023 zo dňa 11.09.2023, právoplatným dňa 11.09.2023, ktorým bol uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 120 hodín.

Súd pripojil a na hlavnom pojednávaní prečítal podstatný obsah spisu vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 3T/62/2023, ktorý predstavuje ostatný záznam obžalovaného v odpise registra trestov. Z tohto spisu vyplynulo, že prokurátorka Okresnej prokuratúry Brezno podala na Okresný súd Banská Bystrica dňa 15.06.2023 obžalobu na obvineného A. B. pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že v presne nezistenej dobe v období od večerných hodín dňa 20.09.2022 do 15.30 hod. dňa 26.09.2022 v k. ú. obce S., bez súhlasu oprávnených osôb vošiel do zamknutej poľovníckej chaty známej ako E. B., súp. č. XXXX, umiestnenej na parcele KN - C č. 4073/3, ktorej prevádzkovateľom sú T. E., U. C., a ktorú má v nájme C. E. S., R. U. X, I., IČO: XX XXX XXX a užíva ju jeho člen P. N. I., takým spôsobom, že vypáchil okenicu a rozbil sklenenú výplň na okne a následne cez rozbité okno vstúpil do vnútorných priestorov chaty, pričom z kuchynskej linky odcudzil sadu antikorových hrncov v hodnote 144,96 Eur, balenie kávy zn. Nescafé v hodnote 6,74 Eur a balenie tureckej kávy v hodnote 2,89 Eur, čím spôsobil P. N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. E., V. XX, škodu odcudzením vecí vo výške 154,59 Eur a zároveň porušil jeho domovú slobodu a T. E., U. O. O., I. E. X, O. O., IČO: XX XXX XXX, D. B., škodu poškodením zariadenia chaty vo výške 53,- Eur, pričom prokurátorka tento skutok právne kvalifikovala ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/62/2023 zo dňa 11.09.2023, právoplatným dňa 11.09.2023, bol A. B. uznaný za vinného zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol v obžalobe prokurátorky za vinu, pri zachovaní právnej kvalifikácie tohto skutku z podanej obžaloby, a bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 120 (stodvadsať) hodín a povinnosť nahradiť škodu.

Na základe takto vykonaného dokazovania a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, dospel súd k bezpečnému záveru, že skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a že ho spáchal obžalovaný A. B..

Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka poškodeného D. F., výpoveďami svedkov N. O. a P. N. Q., výpoveďami znalkyň C. Q. C. a N. O. B., závermi znaleckých posudkov č. 22/2023 a č. 23/2023, znalkyne z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia detí a dospelých C. Q. C., závermi znaleckého posudku č. 78/2023 vypracovaného znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria N. O. B., zápisom o dychovej skúške obžalovaného, obsahom prepisu hovoru volajúceho poškodeného D. F. na linku č. 158, ako aj ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku kladeného mu za vinu a vyhlásil, že je nevinný. Potvrdil, že kritického dňa prišiel do kontaktu s poškodeným, ktorému ako taxikárovi v Poprade povedal, či ho odvezie do Hranovnice, na čo mu poškodený uviedol, že ho odvezie a cesta bude stáť 12,- Eur. On mu povedal, že peniaze pri sebe nemá, že mu dá, keď príde domov. Poškodený chcel zálohu, na čo mu obžalovaný dal svoju peňaženku s dokladmi a krabičku od náušnic ako záruku. Keď zastavili pri potoku blízko osady on volal na mamu, aby mu doniesla peniaze na taxík. Keď videl, že jeho mama

neprichádza, ukázal poškodenému, že ide pre peniaze k švagrinej. Otvoril priehradku a dal si peňaženku a krabičku do vrecka. Potom mu švagrína mu dala dve 10-eurové bankovky, aby ich išiel zmeniť do obchodu. Následne ho už len brali policajti. On žiadnu ruku vo vrecku nemal, ani od poškodeného nič nepýtal.

Obrana obžalovaného bola v konaní vyvrátená vyššie uvedenými dôkazmi, v prvom rade výpoveďou svedka poškodeného D. F., ktorý na hlavnom pojednávaní podrobne popísal priebeh udalostí kritického dňa, keď uviedol ako obžalovaného nabral na autobusovej stanici v Poprade s tým, že platbu pýtal vopred. Platba mu nebola zaplatená, tak namiesto toho požiadal o záloh, na čo mu do priehradky bola obžalovaným odovzdaná šperková škatuľka a peňaženka. Následne vyrazili do Hranovnice. Po ceste sa rozprávali. V Hranovnici bol navigovaný na miesto do slepej uličky, kde kvázi čakali na peniaze. Pýtal sa obžalovaného, či idú do osady, ale obžalovaný povedal, že nejdú. Obžalovaný vystúpil z auta, akože kričal na niekoho v osade. Takéto divadielko hrali asi 5, 10 minút. Matku nespomínal ani neukazoval dom, kde chce ísť po peniaze. Potom obžalovaný nastúpil do auta. Začal si vyťahovať veci z priehradky. Ruku si dal do vrecka. Povedal, že mu peniaze nedá, ale on dá peniaze jemu a rukou naznačil, že vo vrecku niečo má. Keď mu obžalovaný oznámil, že má vo vrecku nožik, zmeravel, pocítil stres, následne začal pracovať na autopilota. On potom začal z priehradky vodičových dverí vyťahovať peňaženku a popritom už naťahoval ruku k dverám, ku kľučke. Keď obžalovaný otváral priehradku, iba povedal, že si to zoberie. V priehradke boli aj peniaze, ale to obžalovaný nevedel. On potom pootvoril dvere a vyskočil z auta. Myslí, že aj obžalovaný vyskočil. Snažil sa natiehnúť po kľúče z vonku auta. Obžalovaný to videl a tiež sa išiel natiehnúť po kľúče, ktoré boli v zapalovaní. Keď videl, že je celkom blízko, tak mu čapol po ruke. Načo sa stiahol, a keďže auto nejde naštartovať bez spojky, naskočil, naštartoval auto. Trošku sa hore-dole ponaháňali, akože obžalovaný išiel k nemu a on k obžalovanému. Následne, keď obžalovaný začal odchádzať po pravej strane potoka smerom do osady, do dediny, on začal z miesta odchádzať a volať policajtov. Keď volal policajtom, povedal im, že pán ho chcel prepadnúť, resp. že ho prepadol, nevie, ako presne povedal. Bol ešte vystresovaný. Do osady prišiel s policajtmí, ukázal na obžalovaného.

Svedok poškodený D. F. na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že potom, ako si obžalovaný zobral veci, ktoré predtým poskytol ako záloh, z priehradky, dal si ruku do vrecka a povedal mu, že má nožik, že chce peniaze, a to konkrétne slovami, že nedá peniaze obžalovaný jemu, ale on dá peniaze obžalovanému a rukou naznačil, že vo vrecku niečo má. Svedok poškodený tiež popísal jeho psychické rozpoloženie v danom čase, keď potom, čo mu obžalovaný oznámil, že má vo vrecku nožik, zmeravel, pocítil stres.

Súd sa nestotožnil s názorom obhajoby namietajúcej opakovanú zmenu a rozpory vo výpovediach svedka poškodeného v priebehu konania. Práve naopak, súd výpoveď svedka poškodeného D. F. v priebehu trestného konania považuje za konzistentnú, logickú a vierohodnú. Poškodený vypovedal v podstatných okolnostiach zhodne v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, pričom jeho výpoveď zároveň v podstatnom korešponduje s ním podaným trestným oznámením, ktoré poškodený podal bezprostredne po skutku. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, osobitne z výsluchov svedkov P. N. Q. a N. O., a najmä prepisu hovoru volajúceho poškodeného na linku 158, jednoznačne vyplýva, že svedok poškodený prakticky ihneď po skutku tento oznámil polícii a následne po promptnom príchode hliadky identifikoval osobu páchatela – obžalovaného.

Na vierohodnosť jeho výpovede nemá žiadny negatívny vplyv skutočnosť, že svedok poškodený sa v spontánnej časti výpovede na hlavnom pojednávaní explicitne nevyjadril o noži, ako to dávala do pozornosti obhajoba. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že na kladené otázky svedok poškodený na hlavnom pojednávaní opakovane a jednoznačne popísal konanie obžalovaného, ktorý, potom, ako si zobral veci, ktoré pôvodne poskytol ako záloh, si dal ruku do vrecka a povedal mu, že má nožik a že chce peniaze. Napokon, v súvislosti s polemikou obhajoby o tom, že svedok poškodený sa v priebehu konania vyjadril aj o zbrani (nie expressis verbis o noži), sa žiada uviesť, že aj v zmysle § 122 ods. 3 Trestného zákona sa nôž, ako vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším, považuje za zbraň.

Súd ďalej poukazuje na výpovede svedkov N. O. a P. N. Q. ako zasahujúcich príslušníkov PZ, vybavujúcich oznámenie poškodeného, ktoré podporujú výpoveď svedka poškodeného. Svedkovia popísali prijatie a následný priebeh preverenia oznámenia svedka poškodeného, kedy vychádzajúc z výpovede svedka P. N. Q. oznamovateľ, vodič taxislužby, oznámil, že zákazník alebo pasažier taxislužby sa mu nejakým spôsobom snažil ukradnúť peniaze, chcel od neho vymámiť peniaze alebo

olúpiť, a to pod hrozbou použitia zbrane. Svedkovia tiež popísali priebeh pátrania po páchatelovi, ako aj jeho následné stotožnenie svedkom poškodeným, ktorý ho opoznal. Svedok P. N. Q., ktorý osobne vyťažoval páchatela zotrval na výpovedi z prípravného konania, že potom, ako sa páchatela opýtal, či zaplatil taxikárovi, tento uviedol, že nezaplatil a na otázku, či sa vyhráždal taxikárovi so zbraňou uviedol, že si to nepamätá.

Svedok P. N. Q. na hlavnom pojednávaní o. i. tiež vypovedal o psychickom rozpoložení poškodeného, ktorý bol, podľa jeho osobného vnímania, vystrašený a vylakaný. Mal strach, akoby sa bál o život. Pôsobil na neho, že sa fakt bál, že voči nemu bude použitá zbraň a potom mu odľahlo, že páchatel bol chytený. Zároveň uviedol, ako mu poškodený popísal konanie páchatela, keď povedal, že potom, čo ho zákazník chcel olúpiť pod hrozbou zbrane, ušiel do osady. Svedok na hlavnom pojednávaní vyslovene špecifikoval vetu, ktorú mu uviedol poškodený, že zákazník mu povedal, že nezaplatím ja Tebe, ale zaplatíš Ty mne, lebo inak použije nôž a zároveň naznačoval rukou smerom do bundy, že pod bundou má ukrytý nôž a že ho vytiahne. Takto svedkom P. Q. uvedené konkrétne skutočnosti sú v jednoznačnom súlade s výpoveďou svedka poškodeného D. F. a nepochybne ešte väčšmi podporujú záver o konzistentnosti a vierohodnosti výpovede svedka poškodeného.

V rovnakých intenciách pritom vypovedala tiež svedkyňa N. O.. Tá síce na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodený taxikár rozprával tak, že to vyznelo (teda nie, že to poškodený výslovne uviedol), akoby mal páchatel pištoľ, avšak zároveň v priebehu hlavného pojednávania opakovane zdôraznila, že vzhľadom na odstup času si už udalosti presne nepamätá a plne si stojí za výpoveďou z prípravného konania. V tejto súvislosti súd poukazuje práve na výpoveď svedkyne z prípravného konania, kedy táto uviedla, že vodič taxíka im s kolegom uviedol, že viezol rómskeho občana z Popradu do obce Hranovnica a vysadil ho pri osade, kde zákazník povedal, že s taxikárom celú cestu spoločne komunikovali a následne, keď taxikár zastavil svoje vozidlo, zákazník Róm uviedol, že on peniaze nedá, ale peniaze má dať taxikár. Zákazník Róm mal mať ruku vo svojej bunde alebo mikine, presne nevie a vyzeralo to, akoby tam naozaj niečo mal, a taxikár sa bál, že tam má zbraň a ublíži mu. Taxikár ďalej uviedol, že naznačil Rómovi, že ide vybrať peniaze s úmyslom, aby mohol vystúpiť z vozidla, kde následne Róm utiekol do osady a taxikár odišiel z miesta a zavolať políciu.

Uvedená výpoveď svedkyne O. z prípravného konania, ktorá zároveň v podstatnom období vypovedala aj na hlavnom pojednávaní, jednoznačne korešponduje s výpoveďami tak svedka poškodeného D. F., ako aj s výpoveďou svedka P. N. Q..

Trestnú činnosť mal súd za preukázanú aj ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, kde upriamuje pozornosť na znalecké dokazovanie, ako aj listinné dôkazy. Zápis o dychovej skúške obžalovaného preukazuje, že tento bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu, kedy hodnota alkoholu v dychu obžalovaného dňa 15.05.2023 v čase o 21:01 hod. bola 1,02 mg/L vydychovaného vzduchu. Súd ďalej poukazuje na prepis hovoru svedka poškodeného na linku 158 zo dňa 15.05.2023 o 19:55 hod., ktorý autentickým spôsobom dokumentuje komunikáciu medzi svedkom poškodeným a zamestnancom linky 158. Z uvedeného prepisu hovoru je zrejmé, ako políciu kontaktoval taxikár D. F., ktorý išiel odvieť cigána do dediny Hranovnica, ktorý cigán ho zobral do takej uličky a chcel ho okradnúť. On už čakal, že mu za cestu nezaplatí, ale nevedel, že ešte bude chcieť jeho obráť. V rámci prepisu hovoru svedka poškodeného na linku 158, svedok poškodený rovnako konkretizoval konanie páchatela, ktorý dal ruku do vrečka a povedal, že má zbraň a že nedá peniaze jemu, ale on mu dá peniaze. On nakoniec, keď vystúpil z auta, zistil, že nemal zbraň, lebo keby to už na neho vytiahol, tak je v ťahu.

Záver súdu o tom, že sa skutok stal a že tento spáchal obžalovaný je ďalej podporovaný tiež znaleckým dokazovaním v predmetnej trestnej veci. Na hlavnom pojednávaní vypočuté znalkyne C. Q. C. a N. O. B. zotrvali na záveroch nimi vypracovaných znaleckých posudkov a korešpondujú s týmito na hlavnom pojednávaní aj vypovedali.

Závermi znaleckého posudku č. 22/2023, vypracovaného znalkyňou C. Q. C., je obžalovaný charakterizovaný ako osoba schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité skutočnosti. Aj keď u neho nie je zvýraznená tendencia k pseudológii alebo ku konfabulácii, je prítomná tendencia k nekritickej a prezentácii samého seba účelovo, sociálne priaznivo, čo sa prejavuje aj vo zvýšenom Lži skóre, jednak v popise minulých trestných činov, ktoré taktiež bagatelizuje, resp. opisuje účelovo a nekriticky, a to aj v podstatných detailoch. Obžalovaný je schopný účelovo klamať, pokiaľ sa tak

rozhodne, má k tomu dostačujúcu mentálnu kapacitu. V opise vlastného zámeru zaplatiť a taxikára neoklamať, je oslabená logická výstavba tvrdení - napr. konštatuje, že išiel ku švagrinej si požičať peniaze a nemal v pláne taxikára okradnúť, napriek tomu nevie zdôvodniť, prečo si zobral svoju peňaženku, ktorá slúžila ako zábezpeka, ešte predtým ako zaplatil. Nie je schopný odpovedať, prečo ako zábezpeku odovzdal prázdnu krabičku, resp. odpovedal alibisticky, že taxikár sa nepýtal, či sú náušnice v krabičke. Celý rad nelogických reakcií a popisov, vrátane komunikačnej štylizácie, suspektuje zníženú špecifickú vierohodnosť. Účelom je vyvinúť sa z obvinenia, ide o vedomú, účelovú lož s motívom ochrániť samého seba, čo je v postavení obžalovaného obligátne. Vychádzajúc z úrovne jeho intelektových a pamäťových schopností, mohol vnímať skutočnosti, uchovať si ich a správne reprodukovať, pokiaľ by chcel. Neguje nadmerné požívanie alkoholu, avšak podľa spôsobu života sa dá predikovať, že ide o pijana. Konanie a správanie sa javí ako prevažne účelové, egocentrické, bez ohľadu na pocity druhých pri napĺňaní vlastných potrieb, s deficitom empatie, tiesne, či úzkosti. Má sklon vyvíňať sa a používať, ak je to nevyhnutné, aj účelovú lož. Znalkyňa aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že hodnota Lži skóre u obžalovaného je vysoká, v podstate absolútne vysoká, obžalovaný má Lži skóre 96 percentné. V podstate celá osobnosť obžalovaného, od spôsobu života, spôsobu myslenia, uvažovania, fungovania, nevyklučuje trestný čin, pre ktorý je stíhaný.

Zo záverov znaleckého posudku č. 23/2023, vypracovaného znalkyňou C. Q. C., o. i. vyplýva, že poškodený je schopný správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité skutočnosti, nie je zvýraznená tendencia k pseudológii alebo ku konfabulácii. Javí sa ako otvorený, sebakritický, čo sa prejavuje až nadmerným sebaotvorením sa bez prirodzených zábran. Je schopný ako väčšina bežnej populácie účelovo klamať, pokiaľ sa tak rozhodne. Jeho výpoveď ohľadne inkriminovanej udalosti sa nejaví ako ovplyvnená inými osobami, čiastočne môže byť ovplyvnená tým, že mal nárok byť nahnevaný a v afekte, keďže mu obžalovaný nezaplatil, podviedol ho a ohrozoval ho, pokiaľ sa skutok stal. Poškodený interpretuje skutočnosti vo výpovedi v zhode s psychologickou exploračiou s bežnou, primeranou detailizáciou, čo by nasvedčovalo tomu, že reálne popisované udalosti prežil. Motivácia prípadného nepravdivého opisu situácie sa javí ako nejasná, sporná, vrátane toho, že by išlo o krivú výpoveď, čoho si je pri jeho mentálnej úrovni vedomý. Vychádzajúc z úrovne jeho intelektových a pamäťových schopností, mohol vnímať skutočnosti, uchovať si ich a správne reprodukovať, pokiaľ chcel. Pokiaľ sa skutok stal, poškodený nemal zábrany ho presne reprodukovať. Intelektová výkonnosť sa javí ako poteciálne nadpriemerná, je málo iniciatívny. U poškodeného bolo zistené podpriemerné Lži skóre, čo poukazuje na tendenciu prezentovať sa otvorene, až akoby bez prirodzených sociálnych zábran, kriticky.

Zo záverov znaleckého posudku č. 78/2023, vypracovaného znalkyňou N. O. B. o. i. vyplýva, že u obžalovaného bola zistená aktívna závislosť od alkoholu v II. vývinovom štádiu podľa Jelínka. Alkohol u neho ovplyvňuje jeho správanie, pôsobí ako facilitujúci faktor a v ebriete u neho dochádza k maladaptívnym prejavom. Vplyvom alkoholu u neho dochádza k oslabeniu racionálnej kontroly impulzov, v triezvom stave ešte dokáže tmiť otvorené agresívne prejavy. Pod vplyvom alkoholu u neho dochádza k výraznému odbrzdzeniu afektivity, môže sa ešte vystupňovať jeho nekompromisnosť, pocit nadradenosti a prejaviť sa aj otvorená, fyzická agresivita. Netrpí žiadnou duševnou chorobou. Podľa vyjadrenia znalkyne na hlavnom pojednávaní, rozpoznávacíe schopnosti obžalovaného pri zistenom stupni opitosti boli zachované. Ovládacie boli znížené, ale výrazne nepodstatne, čiže dokázal rozpoznať aj ovládať svoje konanie.

Zo záverov zabezpečených znaleckých posudkov tak vyplýva, že obžalovaný je osobou s rozvinutou aktívnou závislosťou od alkoholu a zvýšeným, až absolútne zvýšeným (96-percentným) Lži skóre. S osobitným zreteľom súd poukazuje na koreláciu alkoholu a agresivity u obžalovaného. Ako to vyplýva zo znaleckého posudku č. 78/2023 znalkyne z odvetvia psychiatria, alkohol ovplyvňuje správanie obžalovaného, vplyvom alkoholu dochádza u neho k oslabeniu racionálnej kontroly impulzov, k výraznému odbrzdzeniu afektivity, môže sa ešte vystupňovať jeho nekompromisnosť, pocit nadradenosti a to aj s prejavom otvorenej fyzickej agresivity. Aj znalkyňa z odboru psychológie v tomto smere vypovedala, že obžalovaný je afektívne labilnou osobou s deficitom empatie a súcitu, čo môže samozrejme po požití alkoholu a pri pocite subjektívnej záťaže, provokovať pohotovosť k agresívnemu konaniu. Rovnako zistila, že obžalovaný nemá dostatočnú osobnostnú výbavu, čo sa týka sebakritiky a náhľadu, bagatelizuje dokonca svoju predošlú trestnú činnosť. S prihliadnutím na výsledky znaleckého dokazovania je tak zrejme, že obžalovaný, ktorý sa aj s prihliadnutím na zápis o dychovej skúške v čase

skutku preukázateľne nachádzal pod vplyvom alkoholu, je osobou, u ktorej práve alkohol potencuje jeho agresívne správanie a môže viesť až k prejavom otvorenej fyzickej agresivity.

S poukazom na vykonané dokazovanie tak súd obrane obžalovaného neuveril. Obžalovaný prezentoval vlastnú verziu udalostí zo dňa 15.05.2023, ktorú však súd, vzhľadom na vykonané dôkazy, vyhodnotil ako nelogickú a nevierohodnú.

Obžalovaný, aj podľa jeho vyjadrenia, poskytol poškodenému ako súčasť zálohu prázdnu krabičku od náušnic, pričom to, že krabička je prázdna ani poškodenému neoznámil. Vyznieva nanajvýš nelogicky, ak obžalovaný hovorí o úprimnom úmysle poškodenému zaplatiť, prečo po príchode na ním určené miesto do slepej uličky mimo osady, bez toho, aby za prepravu zaplatil, si svojvoľne zobral veci, ktoré predtým poskytol dobrovoľne ako záruku, a tieto v priehradke neponechal do doby, kým za prepravu reálne zaplatí, tak ako to bolo dohodnuté. Aj obžalovaný pritom na hlavnom pojednávaní potvrdil, že si veci ním dané ako záloh zobral, pričom na otázku, prečo tak urobil nevedel relevantne odpovedať, keď uviedol, že on nevedel, resp. že je to jeho peňaženka. Rovnako je nelogické, prečo obžalovaný, keď ako tvrdí, mal po návšteve švagrinej k dispozícii dostatočné peňažné prostriedky na zaplatenie za služby taxikára, nešiel priamo k poškodenému za tieto zaplatiť.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na vyššie uvedené závery znalkyne z odboru psychológia, podľa ktorej obžalovaný má tendencie k nekritickosti a prezentácii seba samého sociálne priaznivo. Má sklón vyvíňať sa a používať, ak je to nevyhnutné, aj účelovú lož. V opise vlastného zámeru zaplatiť a taxikára neoklamať je oslabená logická výstavba tvrdení obžalovaného. Znalkyňa poukázala na celý rad nelogických reakcií a popisov, vrátane komunikačnej štylizácie, ktorý suspektuje zníženú špecifickú vierohodnosť obžalovaného. Môže ísť o účelovú lož s motívom vyvinieť sa.

Ak obhajoba poukazuje na podľa nej nepravdivé okolnosti uvádzané svedkom poškodeným je potrebné uviesť, a v tomto smere súd akcentuje tiež závery znaleckého dokazovania, že v konaní nebola zistená motivácia poškodeného pre nepravdivý opis situácie, vymýšľanie, či účelové klamanie. Za túto súd akiste nepovažuje obhajobou naznačenú možnosť eventuálneho postihu poškodeného za to, že ako taxikár zobral a odviezol opitého zákazníka bez zaplatenia. V tomto smere je žiaduce uviesť, že tak, ako to vyplýva z výpovede svedka poškodeného, tomuto sa už v minulosti stalo, že mu klienti za cestu nezaplatili, vychádzajúc z čoho, uvedené nebolo pre poškodeného novou situáciou, s ktorou by sa v minulosti nestretol. Napokon sám uviedol, že on sa za to, že mu obžalovaný nezaplatil na neho nehneval ani nehnevá, to sa stáva. V čom však bola situácia dňa 15.05.2023 výnimočnou, a ktorá poškodeného viedla k tomu, že kontaktoval obratom políciu, bola výzva obžalovaného smerujúca voči nemu na vydanie peňazí pod hrozbou použitia nožička, tak ako to podrobne popísal vo svojej výpovedi. Osobitne súd poukazuje tiež na prepis hovoru na linku č. 158, v ktorom poškodený autentickým spôsobom uviedol, že on už čakal, že mu cigán za cestu nezaplatí, ale nevedel, že ešte bude chcieť jeho obrat. Napokon, už iba pre komplexnosť súd dodáva, že motivácii pre nepravdivý opis situácie nenasvedčuje ani skutočnosť, že podľa znaleckého dokazovania je poškodený osobou s nadpriemerným intelektom, kedy pri jeho mentálnej úrovni si je vedomý, že by išlo o krivú výpoveď.

Naproti tomu však obžalovaný na konanie popísané v skutkovej vete rozsudku mal dôvod, keď v čase skutku predchádzajúcom prehral v herni na automatoch sumu 200,- Eur. Motívom konania obžalovaného tak bolo „vykompenzovať“ stratu ním prehraných finančných prostriedkov, ktoré utŕžil za založenie náušnic jeho manželky. V tomto smere aj znalkyňa C. Q. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že napriek tomu, že obžalovaný to negoval, dá sa dedukovať, že bol v subjektívnej tiesni, nakoľko uložil veci v záložni, lebo nutne potreboval v domácnosti peniaze. Nakoniec tie peniaze celé prehral, čo logicky muselo vyvolať stres a tieseň z frustrácie.

Na hlavnom pojednávaní bola tiež vypočutá svedkyňa M. B., švagriná obžalovaného, ktorá nebola prítomná v mieste a čase skutku a spontánne vypovedala výlučne o okolnosti, kedy si obžalovaný za ňou prišiel pýtať peniaze 12,- Eur, že si ide zaplatiť taxikára, na čo mu ona dala dve desaťeurové bankovky, aby si tieto išiel zmeniť do obchodu. Z výpovede svedkyne však vyplynuli tiež skutočnosti, ktoré vplývajú na vnímanie pravdivosti ňou uvádzaných tvrdení. Svedkyňa, príbuzná obžalovaného, ktorá bezprostredne po skutku mala byť v osobnom kontakte s obžalovaným tiež vypovedala, že na obžalovanom vôbec nebolo vidieť, že má vypité, ona nič také nevidela. V tomto smere sa žiada dať do pozornosti jednak zápis o dychovej skúške, z ktorého vyplýva nameraná hodnota alkoholu v dychu

obžalovaného A. B. 1,02 mg/l vydychovaného vzduchu dňa 15.05.2023 v čase o 21.01 hod., ale taktiež výpoveď znalkyne N. O. B. na hlavnom pojednávaní, ktorá uviedla, že v čase skutku bolo obžalovanému namerané 2 promile alkoholu, čo možno brať za stredne ťažkú opitost'. Bežný človek má možnosť vidieť, že človek v tomto stave opitosti je opitý, táto opitost' je zrejme bežnému laickému pozorovateľovi, napokon ako vychádzajúc z trestného oznámenia bola zrejme oznamovateľovi D. F..

Svedkyňa R. C., družka obžalovaného, v prípravnom konaní vypovedala výlučne o tom, ako dňa 15.05.2023 v čase okolo 20.00 hod. prišli policajti pre jej druha. Potom išla so svokrou na políciu v Hranovnici, kde si pýtala od druha 10,- Eur na stravu a 10,- Eur si nechal pri sebe. Iné, relevantné okolnosti vo vzťahu k spáchanému skutku neuviedla.

Súd odmietol návrh obhajcu a obžalovaného na vykonanie dokazovania opätovným výsluchom svedka poškodeného D. F., ktorý obhajoba odôvodnila výsluchom znalkyň na hlavnom pojednávaní, závermi znaleckých posudkov, rozporom vo výpovediach svedka poškodeného na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, ako aj v ňom podanom trestnom oznámení a potrebou jeho vypočutia k skutočnostiam vyplývajúcim z prepisu hovoru poškodeného na linku 158 zo dňa 15.05.2023. Pokiaľ ide o výpovede znalkyň na hlavnom pojednávaní, súd v tejto súvislosti, v nadväznosti na uvedené, konštatuje, že znalkyne na hlavnom pojednávaní vypovedali v súlade so závermi nimi vypracovaných znaleckých posudkov. Na tomto mieste súd akcentuje, že svedok poškodený D. F. bol v prejednávanej, väzobnej trestnej veci osobne a kontradiktórne vypočutý na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.11.2023, a to za prítomnosti tak obžalovaného, ako aj jeho obhajcu, ktorým bolo umožnené klásť poškodenému otázky, a taktiež navrhovať prípadné odstraňovanie zo strany obhajoby vnímaných rozporov. Obhajoba návrh na opätovný výsluch svedka poškodeného vo väzobnej trestnej veci pre trestný čin proti slobode odôvodnila predovšetkým potrebou poškodenému klásť otázky vo vzťahu k dôkazom, ktoré však boli zabezpečené už v prípravnom konaní, a teda boli nepochybne známe v čase výsluchu svedka poškodeného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.11.2023. Z uvedených dôvodov potom súd návrh obhajcu a obžalovaného ako nedôvodný odmietol.

Súd tiež odmietol návrh obhajcu na vykonanie dokazovania čítaním zápisnice o výsluchu svedka poškodeného D. F.. Odhliadnuc od skutočnosti, že na prečítanie predmetnej zápisnice o výsluchu svedka poškodeného nebol daný súhlas zo strany obžaloby, súd poukazuje predovšetkým na ustanovenie § 263 Trestného poriadku, ktoré stanovuje podmienky, za splnenia ktorých je možné čítať zápisnicu o výpovedi svedka. Je potrebné zdôrazniť, že hlavné pojednávanie v trestnom konaní prebieha na základe zásady kontradiktórnosti, ktorá prioritizuje výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní, reflektujúc tak na zásadu ústnosti a bezprostrednosti. Iba za splnenia podmienok uvedených v citovanom zákonom ustanovení je možné subsidiárne pristúpiť k čítaniu zápisnice o jeho výpovedi. V danom prípade, ako už súd uviedol, bol svedok poškodený D. F. v prejednávanej trestnej veci osobne a kontradiktórne vypočutý na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.11.2023, a to za prítomnosti tak obžalovaného, ako aj jeho obhajcu. Súd tak mal vzhľadom na túto skutočnosť za to, že neboli splnené zákonné podmienky na prečítanie zápisnice o výsluchu svedka poškodeného z prípravného konania, ak tento bol osobne a kontradiktórne na hlavnom pojednávaní už vypočutý.

Napokon, v súvislosti s obhajcom namietaným porušením práva na obhajobu v prípravnom konaní, ku ktorému malo dôjsť nevyhovením jeho žiadosti o preloženie termínu záverečného preštudovania spisu, súd v krátkosti uvádza, že vychádzajúc zo spisového materiálu, obhajca bol o možnosti záverečného preštudovania spisu nariadeného na deň 27.09.2023, upovedomený riadne a včas, dňa 11.09.2023. Následne obhajca podaním zo dňa 20.09.2023 požiadal o preloženie úkonu – záverečného preštudovania spisu z vážnych rodinných dôvodov, ktorú žiadosť obhajcu vyšetrovateľ PZ vybavil odpoveďou zo dňa 21.09.2023, v ktorej uviedol, že žiadosť obhajcu neakceptuje, pričom poukázal na to, že ako obhajca bol o plánovanom úkone riadne a včas upovedomený, preto v prípade existencie prekážky účasti obhajcu na úkone, je povinnosťou obhajcu zabezpečiť zástupcu (substitúta) pre takýto procesný úkon s tým, že nie je povinnosťou vyšetrovateľa prispôbovať časový priebeh jednotlivých úkonov trestného konania požiadavkám, resp. potrebám obvineného, resp. obhajcu. Vychádzajúc zo spisového materiálu súd v postupe vyšetrovateľa PZ v súvislosti namietaným nevyhovením žiadosti obhajcu o preloženie úkonu – záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu nezistil také skutočnosti, ktoré by zakladali závažné porušenie práva na obhajobu a mali byť dôvodom na odmietnutie obžaloby. Zo spisu je zrejme, že obhajca bol vyšetrovateľom PZ o možnosti záverečného preštudovania spisu upovedomený riadne a včas (dňa 11.09.2023). Nevyhovenie žiadosti obhajcu vyšetrovateľ PZ náležite

odôvodnil o. i. práve riadnym a včasným upovedomením obhajcu o tomto úkone, ako aj povinnosťou obhajcu, v prípade existencie prekážky účasti obhajcu na úkone, zabezpečiť zástupcu (substitúta) pre takýto procesný úkon. Zároveň, nad rámec odpovede vyšetrovateľa PZ zo dňa 21.09.2023, dávajúc do pozornosti, že obhajca bol o záverečnom preštudovaní spisu riadne a včas upovedomený, je žiaduce tiež dodať, že v prejednávanej veci išlo o vec väzobnú, s ktorou je spojená požiadavka na prednostné a urýchlené vybavenie.

Súd tak na základe vyššie uvedeného mal za preukázané, že obžalovaný A. B. proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Obžalovaný týmto svojim konaním po objektívnej stránke naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Na tomto mieste súd poukazuje, že objektívna stránka zločinu lúpeže spočíva buď v použití násillia alebo hrozby bezprostredného násillia, pričom táto činnosť slúži páchatelovi ako prostriedok na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby. Nie je však podmienkou, aby napadnutý kládol odpor, napríklad ak z obavy pred ďalším násillim odpor radšej vôbec neprejavuje a podrobuje sa vôli páchatel'a. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v čase, keď obžalovaný cez svoju mikinu naznačoval voči poškodenému, že pod mikinou má ukrytý nôž, čo zároveň aj slovne vyjadril hrozbou bezprostredného použitia nožíka, poškodený v tomto okamihu nemohol mať vedomosť o tom, či zbraň – nôž, ktorého prítomnosť vo vrecku svojej mikiny obžalovaný aj naznačoval, u seba reálne má alebo nie. Preto súd nemal pochybnosti, že hrozbu použitia zbrane – nožíka, vyjadrenú obžalovaným tak verbálne ako aj konkludentne vnímal poškodený ako reálnu a bezprostrednú. Skutočnosť, že u obžalovaného v čase po skutku žiadny nôž nebol zaistený preto v tomto smere nemá relevanciu.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, vedel, že svojim konaním môže ohroziť, resp. porušiť záujem chránený zákonom, t. j. záujem štátu na ochrane osobnej slobody a ochrane majetku, a tým, že voči poškodenému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa jeho veci so zbraňou – nožom, takéto porušenie spôsobiť chcel.

Za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody na sedem rokov až dvanásť rokov.

Za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4, alinea prvá, Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno

v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

U obžalovaného A. B., ktorý spáchanie skutku poprel, súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Na druhej strane nebola vyhodnotená ani žiadna priťažujúca okolnosť. Obžalovaný má v odpise registra trestov evidovaných sedem záznamov. Pred spáchaním skutku v prejednávanej trestnej veci bol právoplatne uznaný za vinného v šiestich prípadoch. Pokiaľ ide o záznamy 1. až 4. odpisu registra trestov súd zobral do úvahy skutočnosť, že tieto sú z rozmedzia rokov 2004 až 2005, teda ide o odsúdenia pred osemnástich, resp. devätnástich rokov, pričom trestných činov v bodoch 1. až 3. sa obžalovaný dopustil ešte ako mladistvý. Pokiaľ ide o záznamy 5. a 6. odpisu registra trestov, tieto majú účinky zahladenia odsúdenia, kedy sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený. Preto uvedené záznamy odpisu registra trestov súd nevyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.

Vychádzajúc z dokazovania vykonaného prečítaním odpisu registra trestov, ale najmä pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/62/2023, súd zistil, že trestný čin v prejednávanej trestnej veci spáchal obžalovaný skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za jeho trestný čin vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/62/2023, kedy bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/62/2023 zo dňa 11.09.2023, právoplatným dňa 11.09.2023, uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený o. i. trest povinnej práce vo výmere 120 (stodvadsať) hodín, ktorý doposiaľ nevykonal. Vzhľadom na uvedené súd obžalovanému ukladal súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu.

Nakoľko súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody za dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, spáchaných dvoma skutkami, zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného, ktorým je trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, o jednu tretinu.

Vychádzajúc z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona, súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a dospel k záveru o nevyhnutnosti uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Zároveň však mal súd za to, že v danom prípade, vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj vzhľadom na pomery páchatel'a, by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania.

V prvom rade súd poukazuje na okolnosti prípadu. Obžalovaný síce spáchal stíhanú trestnú činnosť vo forme priameho úmyslu, jeho konanie sa však, pokiaľ ide o zločin lúpeže, ako jednoznačne prísnejšie trestný, nevyznačovalo ničím, čo by zvyšovalo jeho závažnosť nad minimálnu typovú závažnosť predmetného zločinu podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu a jeho následok súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný, aj keď poškodenému hrozil bezprostredným násilím, voči tomuto zbraň nepoužil, a teda svoje konanie viac neeskaloval, pričom zároveň nedošlo k jeho fyzickému kontaktu s poškodeným.

Preto, aj keď sa obžalovaný poškodenému vyhrážal použitím nožička ako prostriedkom hrozby bezprostredného násillia za účelom zmocnenia sa peňazí (čo odôvodňuje kvalifikovanú skutkovú podstatu a sprísnenú trestnú sadzbu), v porovnaní s inými prípadmi nemožno prehliadnuť, tak ako to vyplýva aj zo znenia skutkovej vety vyhláseného rozsudku, že poškodenému nijako neublížil, a to tak pokiaľ ide o spôsobenie ujmy na fyzickom zdraví, pričom v konaní nevyplynuli ani také skutočnosti, z ktorých by vyplývala psychická ujma poškodeného ako dôsledok konania obžalovaného. Zároveň konaním obžalovaného nedošlo ani k spôsobeniu škody na majetku u poškodeného.

Okrem toho súd prihliadol na osobu páchatel'a a jeho pomery. Je potrebné uviesť, že obžalovaný, aj keď má v odpise registra trestov evidovaných šesť záznamov pred spáchaním skutku pre rôznorodú trestnú činnosť, troch z nich sa dopustil ešte ako mladistvý, teda osoba bez väčších životných skúseností, pričom odsúdenia 1. až 4. odpisu sú odsúdeniami spreď osemnástich, resp. deväťnástich rokov. Hodnotiac kriminálnu minulosť obžalovaného v jej komplexnosti je potrebné uviesť, že aj keď obžalovaný bol v minulosti už odsúdený, v prejednávanej veci ide o prvý prípad, kedy sa dopustil takejto násilnej a závažnej trestnej činnosti. Podľa správy obce Hranovnica o povesti obžalovaného, tento byva s družkou a ich štyrmi školopovinnými deťmi, je normálnej povahy, komunikatívny. Jeho správanie nebolo a nie je prejednané komisiou verejného poriadku. Zo správy ÚVV a ÚVTOS C. zároveň nevyplynuli negatívne poznatky o správaní sa obžalovaného.

Vychádzajúc z uvedeného teda možno konštatovať, že obžalovaný nie je osobou, ktorá by sa v minulosti dopúšťala žalovanej násilnej, vysoko závažnej protiprávnej činnosti. Aj keď obžalovaného nemožno označiť za osobu bezúhonnú, súd má za to, že konanie, ktoré obžalovanému v predmetnom prípade bolo kladené za vinu, reflektujúc intenzitu porušenia záujmu chráneného Trestným zákonom, možno za takého stavu vyhodnotiť ako exces v správaní sa obžalovaného.

Za týchto okolností by podľa názoru súdu uloženie trestu hoci aj na samotnej dolnej hranici trestnej sadzby ustanovenej v § 188 ods. 2 Trestného zákona bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Vzhľadom na vyššie uvedené tak mal súd za to, že sú splnené podmienky na aplikáciu ustanovení o mimoriadnom znížení trestu, preto pristúpil k uloženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v súlade s § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý, obsahujúci v sebe tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti).

Pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd zároveň, nakoľko ukladal súhrnný trest, aplikujúc ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona, zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/62/2023 zo dňa 11.09.2023, právoplatného dňa 11.09.2023, ktorým bol obžalovanému uložený trest povinnej práce vo výmere 120 (stodvadsať) hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. proti inému použil hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (päťnástich) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Poprad. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovné vzdať.